

VENDIM
Nr. 49, datë 3.7.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 2.5.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 14 Akti, që i përket:

KËRKUES: Pjetër Babaj

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimeve nr. 51, datë 28.4.2015, të Gjykatës së Apelit për Krime të Rënda; nr. 00-2016-656, datë 21.4.2016, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 27, 28, 29, 30, 39, 42 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Besnik Imeraj, parashtrimet me shkrim të kërkuarit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, që ka kërkuar pranimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Me vendimin nr. 38, datë 6.3.2015, Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda Tiranë ka vendosur: “*Deklarimin fajtor të të pandeburit Pjetër Lazër Babaj për kryerjen e veprës penale të “Trafikimit të armëve dhe municionit luftarak”, parashikuar nga neni 278/a/l i Kodit Penal dhe dënimin e tij me 7 (shtatë) vjet burgim. Deklarimin fajtor të të pandeburit Pjetër Lazër Babaj për kryerjen e veprës penale të “Trafikimit të lëndëve plasëse, djegëse, helmuese dhe radioaktive”, parashikuar nga neni 282/a/l i Kodit Penal dhe dënimin e tij me 10 (dhjetë) vjet burgim. Bazuar në nenin 55 të Kodit Penal, për bashkimin e dënimeve, dënimin e të pandeburit Pjetër Lazër Babaj me një dënim të vetëm prej 12 (dymbëdhjetë) vjetësh burgim. Në aplikim të nenit 406 të KPP-së, përfundimisht i pandeburi Pjetër Lazër Babaj dënohet me 8 (tetë) vjet burgim”.*

2. Me vendimin nr. 51, datë 28.4.2015, Gjykata e Apelit për Krime të Rënda Tiranë ka vendosur: “*Ndryshimin e vendimit nr. 38, datë 6.3.2015, të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda në këtë mënyrë: Deklarimin fajtor të të pandeburit Pjetër Lazër Babaj për kryerjen e veprës penale “Prodhimi dhe mbajtja pa leje e armëve luftarake dhe municionit”, kryer në sasi të mëdha dhe më shumë se një herë, parashikuar nga neni 278/6 i Kodit Penal dhe dënimin e tij me 12 (dymbëdhjetë) vjet burgim. Në aplikim të nenit 406/1 të KPP-së, ulet 1/3 e dënimit duke u dënuar i pandeburi Pjetër Babaj me 8(tetë) vjet burgim. Lënien në fuqi të vendimit nr. 38, datë 6.3.2015, të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda, në pjesët e tjera të tij”. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs mbrojtësi i kërkuarit dhe Prokuroria e Apelit për Krime të Rënda.*

3. Me vendimin nr. 00-2016-656, datë 21.4.2016, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e rekurseve të paraqitura, me arsyetimin se nuk përmbajnë shkaqe nga ato që

parashikon neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP).

II

4. **Kërkuesi Pjetër Babaj** i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*), sipas objektit, duke paraqitur këto shkaqe në mënyrë të përmbledhur:

4.1. *Është cenuar neni 29 i Kushtetutës*. Gjykata e Apelit ka gabuar në zbatimin e ligjit, pasi, nga njëra anë, me të drejtë ka ndryshuar cilësimin ligjor të veprës, kurse, nga ana tjetër, në lidhje me masën e dënimit, e ka dënuar kërkuesin përsëri me 12 vjet burgim. Për rrjedhojë, edhe pse e vënë në lëvizje mbi ankimin e kërkuesit, ajo e ka rënduar pozitën e tij.

4.2. Kërkuesi është deklaruar fajtor në bazë të nenit 278/6 të Kodit Penal (KP), një ligj që nuk ka qenë në fuqi në kohën e kryerjes së veprës penale. Ndryshimet në këtë dispozitë janë bërë në vitin 2014, me ligjin nr. 98/2014, ku paragrafi i pestë është ndryshuar në gjashtë, si dhe është ndryshuar edhe minimumi i masës së dënimit për këtë veprë. Gjykata e Apelit nuk ka pasur parasysh nenin 3 të KP-së sipas të cilit zbatohet ligji, dispozitat e të cilit janë më të favorshme për personin që ka kryer veprën penale. Vepra penale nga kërkuesi është kryer në datat 6.2.2014 dhe 10.2.2014, kohë në të cilën ka qenë në fuqi ligji nr. 144/2013, sipas të cilit vepra penale e parashikuar në nenin 278/4 dënohej me burgim nga 7 deri në 15 vjet. Kërkuesi duhej të dënohej në bazë të paragrafit 4 të nenit 278, që ka qenë në fuqi në kohën e kryerjes së saj, por gjykata e ka dënuar në bazë të paragrafit 6 të kësaj dispozite.

4.3. Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, duke mos pasur parasysh shkaqet ligjore të ngritura në rekurs, si edhe nuk ka zbatuar vendimin nr. 9, datë 26.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese, me të cilin janë shfuqizuar edhe pikat 5 dhe 6 të nenit 278 të KP-së.

5. **Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme**, në mënyrë të përmbledhur ka parashtruar këto argumente para Gjykatës:

5.1. Pretendimet e ngritura nga kërkuesi lidhur me aplikimin e dispozitës materiale për dënimin e tij, nën optikën e parimit të fuqisë prapavepruese të ligjit favorizues, që në thelb ka cenuar procesin e rregullt ligjor, janë të bazuara. Sipas nenit 29/3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë ligji penal favorizues ka fuqi prapavepruese.

5.2. I gjykuari duhej të ishte deklaruar fajtor sipas pikës 5 të nenit 278 të KP-së, sipas ligjit 144/2013 të ndryshuar. Cilësimi juridik duhej të bëhej nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë për sa kohë që çështja ishte në gjykim në bazë të rekursit të të gjykuarit.

5.3. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë duhet të kishte marrë në konsideratë ndryshimet ligjore në KP përderisa e ka shqyrtuar çështjen pas vendimit nr. 9, datë 26.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

6. Kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës dhe *ratione temporis*, në kuptim të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione materiae*, pasi pretendimet e ngritura në kërkesë janë të tilla që *prima facie* bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues. Gjykata ka theksuar se në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/g të Kushtetutës individi mund t’i drejtohet kësaj Gjykate për pretendime që lidhen me cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e këtyre të drejtave. Juridiksioni kushtetues për shkëljen e të drejtave themelore për një proces të rregullt ligjor bëhet i mundur kur shterohen mjetet juridike të ankimit në gjykatat e zakonshme. Shterimi i mjeteve juridike përbën kusht paraprak që duhet të përmbushet nga individi përpara se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individi t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të

zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimin nr. 31, datë 25.5.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

B. Për pretendimin e cenimit të nenit 29 të Kushtetutës

7. Sipas kërkesit, Gjykata e Apelit ka gabuar në zbatimin e ligjit, pasi, nga njëra anë, me të drejtë ka ndryshuar cilësimin ligjor të veprës, por, nga ana tjetër, në lidhje me masën e dënimit, e ka dënuar kërkesin përsëri me 12 vjet burgim. Për rrjedhojë, edhe pse e vënë në lëvizje mbi ankimin e kërkesit, ajo e ka rënduar pozitën e tij. Po sipas kërkesit, ai është deklaruar fajtor në bazë të nenit 278/6 të KP-së, një ligj që nuk ka qenë në fuqi në kohën e kryerjes së veprës penale. Ndryshimet në këtë dispozitë janë bërë në vitin 2014, me ligjin nr. 98/2014, ku paragrafi i pestë është ndryshuar në gjashtë, si dhe është ndryshuar edhe minimumi i masës së dënimit për këtë vepër. Gjykata e Apelit nuk ka pasur parasysh nenin 3 të KP-së, sipas të cilit zbatohet ligji penal më i favorshëm. Edhe pse kërkesi duhej të dënohej në bazë të paragrafit 4 të nenit 278, i cili ka qenë në fuqi në kohën e kryerjes së veprës penale, është dënuar në bazë të paragrafit 6 të kësaj dispozite.

8. Neni 29 i Kushtetutës parashikon se askush nuk mund të akuzohet ose të deklarohet fajtor për një vepër penale, e cila nuk konsiderohej e tillë me ligj në kohën e kryerjes së saj; se nuk mund të jepet një dënim më i rëndë se ai që ka qenë parashikuar me ligj në kohën e kryerjes së veprës penale; se ligji penal favorizues ka fuqi prapavepruese. Kjo dispozitë kushtetuese reflektohet edhe në nenin 3 të KP-së, sipas të cilit askush nuk mund të dënohet për një vepër që sipas ligjit të kohës kur është kryer nuk përbënte vepër penale; ligji i ri që nuk dënon veprën penale ka fuqi prapavepruese; kur ligji i kohës kur është kryer vepra penale dhe ligji i mëvonshëm janë të ndryshëm, zbatohet ai ligj dispozitat e të cilit janë më të favorshme për personin që ka kryer veprën penale.

9. Parimi i përgjithshëm që vepron në sistemin e së drejtës është ai i ndalimit të fuqisë prapavepruese të ligjit. Përrjashtimi që bëhet nga rregulli i përgjithshëm, duke i dhënë fuqi prapavepruese vetëm ligjit penal që favorizon pozitën e të pandehurit, synon t'i përgjigjet në mënyrë sa më të shpejtë e të përshtatshme vlerësimeve të ligjvënësit mbi rrezikshmërinë shoqërore të veprimeve apo mosveprimeve të caktuara, si dhe të subjekteve që i kanë kryer apo mund t'i kryejnë ato në të ardhmen. Gjykata ka theksuar se parimi kushtetues i fuqisë prapavepruese të ligjit penal favorizues duhet respektuar nga të gjitha gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, mjafton që fati i çështjes të mos jetë vendosur ende përfundimisht prej tyre. Pra, sigurisht që ky parim duhet të respektohet edhe në gjykimin që mund të zhvillohet në Gjykatën e Lartë, sepse është pikërisht kjo Gjykatë që kontrollon mënyrën e zbatimit të ligjit material dhe procedural nga ana e gjykatave më të ulëta (*shih vendimin nr. 14, datë 17.4.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Gjykata konstaton se nga aktet bashkëlidhur kërkesës, procedimi penal në ngarkim të kërkesit është regjistruar në vitin 2004, i cili është akuzuar dhe dërguar për gjykim për veprën penale "Trafikimi i armëve dhe municionit luftarak", parashikuar nga neni 278/a/1 i KP-së. Në përfundim të gjykimit në gjykatën e shkallës së parë, kërkesi është dënuar për kryerjen e veprave penale "Trafikimi i armëve dhe municionit luftarak", parashikuar nga neni 278/a/1 i KP-së dhe "Trafikimi i lëndëve plasëse, djegëse, helmuese dhe radioaktive", parashikuar nga neni 282/a/1 i KP-së. Gjykata e Apelit, në ndryshim nga sa më sipër, ka vlerësuar se kërkesi ka konsumuar elementet e veprave penale të parashikuara nga paragrafi i tretë dhe paragrafi i parë i nenit 278 të KP-së. Po ashtu, kjo Gjykatë ka arsyetuar se duke konsumuar veprën penale "më shumë se një herë" dhe "në sasi të mëdha", veprimtaria e tij kriminale duhet të kualifikohej sipas paragrafit të fundit të nenit 278 i KP-së (faqe 26 e vendimit). Në përfundim të gjykimit, Gjykata e Apelit, në lidhje me masën e dënimit, ka vlerësuar se merr parasysh marzhin e masës së dënimit sipas ligjit nr. 144/2013 dhe se nuk mund të caktohet një masë më e rëndë dënimi për kërkesin, për sa kohë që gjykimi është vënë në lëvizje në bazë të ankimit të tij. Në përfundim të gjykimit, kjo Gjykatë e ka dënuar kërkesin me 12 vjet burgim, dhe në zbatim të nenit 406 të KPP-së, përfundimisht e ka dënuar me 8

vjet burgim.

11. Gjykata vlerëson se duke krahasuar parashikimet e dispozitave të KP-së rezulton se neni 278 është ndryshuar me ligjin nr. 8733, datë 24.1.2001, ku pas paragrafit të tretë është shtuar një paragraf me këtë përmbajtje: “Kur vepra kryhet në sasi të mëdha, në bashkëpunim, më shumë se një herë ose ka sjellë pasoja të rënda, dënohet me burgim nga pesë gjer në pesëmbëdhjetë vjet”. Kurse ndryshimet e tjera që i janë bërë kësaj dispozite janë ato me ligjin nr. 144/2013 e në vijim. Për rrjedhojë, rezulton se Gjykata e Apelit për Krime të Rënda e ka dënuar kërkuesin në përputhje me përmbajtjen e dispozitave penale në fuqi në kohën e gjykimit të tij, për rrjedhojë Gjykata vlerëson se nuk ka cenim të parimit të zbatimit të ligjit penal favorizues. Për sa u takon pretendimeve në lidhje me kualifikimin e veprës penale apo masën e dënimit, ky është një aspekt që ka të bëjë me zbatimin e ligjit material penal dhe me vlerësimin e provave nga gjykatat e zakonshme, të cilat, si rregull, janë atribut i gjykatës që zgjidh çështjen konkrete dhe nuk mund të jenë objekt i kontrollit të kësaj Gjykate.

C. Për pretendimin për procesin e zhvilluar në Gjykatën e Lartë

12. Sipas kërkuesit, Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, duke mos pasur parasysh shkaqet ligjore të ngritura në rekurs. Po ashtu, ajo Gjykatë nuk ka zbatuar vendimin nr. 9, datë 26.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese, me të cilin janë shfuqizuar pikat 5 dhe 6 të nenit 278 të KP-së.

13. Në jurisprudencë konstante, Gjykata ka theksuar se është kompetencë e Kolegjit të Gjykatës së Lartë të analizojë dhe vlerësojë në dhomë këshillimi nëse shkaqet e ngritura në rekurs janë në përputhje me kërkesat e ligjit. Neni 432 i KPP-së ka parashikuar shkaqet për të cilat mund të bëhet rekurs në Gjykatën e Lartë, kurse neni 433 i po këtij Kodi parashikon se rekursi nuk pranohet në qoftë se bëhet për shkaqe të ndryshme nga ato që lejon ligji dhe se mospranimi i rekursit vendoset nga Kolegji në dhomën e këshillimit, pa pjesëmarrjen e palëve. Në rast se Kolegji në dhomën e këshillimit krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs objektivisht nuk ekzistojnë në dosjen gjyqësore, atëherë është në funksionin e tij të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore (*shih vendimin nr. 8, datë 26.2.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Siç u parashtrua dhe u analizua më sipër, në rastin konkret kërkuesi është dënuar sipas një dispozite penale që ka qenë në fuqi në kohën e kryerjes së veprës penale. Pavarësisht se Gjykata e Apelit në dispozitivin e vendimit i referohet paragrafit 6 të nenit 278 të KP-së, siç arsyeton edhe vetë ajo në vendim, në përcaktimin e llojit dhe masës së dënimit i është përmbajtur ligjit penal në kohën e kryerjes së veprës. Gjykata vlerëson se për sa i takon pretendimit për moszbatimin e vendimit të Gjykatës Kushtetuese, Gjykata vlerëson të ndalet për të analizuar nëse Kolegji Penal duhet të kishte marrë në shqyrtim pretendimet e kërkuesit për cenimin e parimit të ligjit penal favorizues dhe fuqisë prapavepruese të tij.

15. Në rastin konkret, kërkuesi pretendon se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë nuk ka marrë parasysh se dispozita ligjore penale që ishte në fuqi në kohën e kryerjes së veprës penale ka ndryshuar gjatë kohës së gjykimit të çështjes në këtë gjykatë.

16. Gjykata vëren se ndërkohë që çështja ndodhej për shqyrtim në Gjykatën e Lartë, ajo, me vendimin nr. 9, datë 26.2.2016, ka shfuqizuar paragrafin e pestë dhe të gjashtë të nenit 278 të KP-së, shtuar me ligjin nr. 144/2013, ndryshuar me ligjin nr. 98/2014. Ndërsa Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 656, datë 21.4.2016, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuesit Pjetër Babaj. Pas vendimit të Gjykatës Kushtetuese, me ligjin nr. 82/2016 “Për disa ndryshime në ligjin nr. 7895, datë 27.1.1995, “Kodi Penal i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar”, neni 278 i KP-së është riformuluar, duke ndryshuar masat e dënimit. Ligji është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 151, datë 11.8.2016.

17. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se nenet 124, 132 dhe 145/2 të Kushtetutës shprehen qartësisht në lidhje me forcën detyruese të vendimeve të Gjykatës Kushtetuese mbi të gjitha organet kushtetuese, autoritetet publike dhe gjykatat. Vendimet e Gjykatës Kushtetuese kanë

fuqi detyruese të përgjithshme dhe janë përfundimtare. Ato përbëjnë jurisprudencë kushtetuese dhe, për rrjedhojë, kanë efektet e forcës së ligjit. Ky efekt detyrues ka të bëjë si me pjesën urdhëruese, ashtu edhe me pjesën arsyetuese të vendimit. Në respekt të doktrinë dhe të jurisprudencës kushtetuese, Gjykata thekson se efekti detyrues që pasqyrohet mbi argumentet thelbësore të vendimit të saj përbëjnë edhe një *ratio decidendi*, eliminimi i të cilave do ta bënte vendimin, në tërësinë e tij, të pakuptimtë. Nga kjo pikëpamje, Gjykata thekson se nga standardi i detyrueshmërisë së zbatimit të vendimmarrjes kushtetuese nuk mund të bëjë përjashtim as vetë Gjykata Kushtetuese (shih vendimet nr. 14, datë 3.6.2009, nr. 21 datë 29.4.2010, të Gjykatës Kushtetuese)

18. Gjykata vlerëson se sipas nenit 29/3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë ligji penal favorizues ka fuqi prapavepruese (*lex retro agit in mitius* ose *lex mitior retro agit*). Ky parim i rëndësishëm kushtetues përmendet shprehimisht edhe në nenin 15/1 të Konventës Ndërkombëtare të OKB-së për të Drejtat Politike e Civile, ratifikuar nga Republika e Shqipërisë në datën 4.1.1992.

19. Po ashtu, Gjykata gjatë jurisprudencës së saj është shprehur: “Në çështjen në shqyrtim, Gjykata konstaton se në momentin e shqyrtimit të çështjes (datë 24.4.2013) në Gjykatën e Lartë, ligji nr. 107/2012 “Për dhënie amnistie” kishte hyrë në fuqi (28.11.2012) dhe se vepra penale “Mosbindje ndaj urdhrit të punonjësit të policisë”, për të cilën është dënuar kërkuesi, plotëson kriteret për përfitimin e amnistisë. Pavarësisht këtij fakti, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë nuk ka vendosur pushimin e çështjes për këtë veprë penale. Për pasojë, Gjykata çmon se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka cenuar parimin e zbatimit të ligjit penal favorizues.

20. Duke marrë parasysh rrethanat më lart, Gjykata vlerëson se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë duhet ta kishte marrë në konsideratë zbatimin e parimit kushtetues të fuqisë prapavepruese të ligjit penal favorizues.

21. Gjykata vëren se, megjithëse është e njohur se fuqia prapavepruese e ligjit penal favorizues përbën një nga parimet themelore të procesit gjyqësor të garantuar shprehimisht në Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë e ka mënjeluar respektimin e këtij standardi kushtetues.

22. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se Gjykata e Lartë ka cenuar standardin e fuqisë prapavepruese të ligjit penal favorizues, duke zhvilluar në këtë mënyrë një proces të parregullt ligjor.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës.
 - Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr. 00-2016-656, datë 21.4.2016, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.
 - Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë Tiranë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.
- Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vladimir Kristo, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha, Gani Dizdari, Besnik Imeraj, Fatos Lulo